

2. DOPIS Z MONGOLSKA

Listopad 2015

První dotek Mongolska

První krátká misijní cesta do Mongolska. Jak to tam vypadá s katolickou církví a jakou rolí v ní mají salesiáni?

Impuls k cestě

Mongolsko – země modravého nebe a slavného Čingischána. Kdo by kdy řekl, že se stane zemí pro mě zaslíbenou?

Na první návštěvu Mongolska jsem se vydal na základě pozvání P. Andrea Nguyen Trung Tin,

provinciálního delegáta pro Mongolsko, a ředitele technické školy Don Bosco v Ulánbátaru koadjutora Andrew Phuonga. Stálo to chvíli zvažování, protože jsem původně s žádnou takovou návštěvou nepočítal. Prý to ale bude dobré pro moji bezprostřední přípravu na misie v Mongolsku, abych věděl, na co vše se připravit.

Slovo dalo slovo a 16. října 2015 jsem chvíli po poledni stál v Praze na letišti Václava Havla se sbaleným batohem, novým cestovním pasem a otevřeným srdcem pro vše nové, čeho se během dalších dvou týdnů budu moci na vlastní kůži dotknout. Cesta probíhala hladce, s přestupem v Moskvě a malým zpožděním navazujícího letadla do Ulánbátaru. Časový posun 7 hodin mi zkrátil den, respektive noc, tak, že jsem v 1 hodinu v noci českého času měl najednou 8 hodin ráno času mongolského. Na letišti mě už čekal ředitel komunity P. Andrew, udělali jsme prvních pár fotek v Mongolsku a vydali se autem do salesiánského komunity. Ta se nachází asi 30 minut cesty autem ve východní části Ulánbátaru, v oblasti katolické misie spolu s katedrálou, technickou školou Don Bosco a domem pro děti ulice, tzv. Care centrem.

Děti předvádí scénku po mši svaté v jurtě.

Celý program v Mongolsku byl velmi nabitý již od prvního dne. Po přivítání se spolubratry jsme měli hned sobotní komunitní mši sv. a snídani. Pak pár hodin potřebného odpočinku na dorovnání časového posunu. Po obědě následovala stručná prohlídka místního komplexu katolické misie a už jsme vyjžděli do 50 km vzdálené venkovské oblasti “Hutul sum” v Selenge aimag saihan sum, kde nás čekalo pár desítek věřících na mši svatou v jurtě, která slouží jako kostel. Úžasné bylo to, že většina z přítomných byly malé děti, které velmi krásně prožívaly mši sv. a po ní měly připravené tance, scénky a písničky. To bych vám přál zažít!

Vietnamský provinciálem na vizitaci v Darhanu.

Není možné vypsát všechny detaily dvoutýdenního pobytu v Mongolsku, kde jsem pobýval především na dvou místech: v Ulánbátaru (25. 10. - 2. 11.), kde máme salesiánskou střední školu a dům pro děti ulice, a v Darhanu kousek od ruských hranic (18. - 25. 10.), kde je živá salesiánská farnost a středisko mládeže. Během krátké doby jsem mohl poznat působení mladé katolické církve, setkat se místním biskupem Msgr. Wenceslao S Padillou, CICM, zástupcem české charity působící v Mongolsku panem Thilbautem Chapoy, navštívit českou ambasádu v Ulánbátaru, poznat svého nového provinciála z Vietnamu P. Josepha Quanga, ale především poznat svou novou komunitu a její službu pro nejhudší.

Místní církev a salesiánská komunita

Msgr. Venceslao Padilla

Mongolská katolická církev patří zřejmě mezi ty nejmladší na světě. „Začala až po rozpadu sovětského bloku v roce 1992,“ vypráví Msgr. Venceslao S Padilla, CICM, současný biskup, který sídlí v hlavním městě Ulánbátaru. „Když

jsme sem přišli, nebyli zde ani žádní místní katolíci, ani žádná církevní struktura.“ Církev se začala rodit ze zahraničních katolíků, kteří přicházeli na bohoslužby nejdříve do bytu, pak do haly, menšího kostelíka a nakonec do nově zbudované katedrály. K nim se postupně připojovali místní, kteří chtěli poznat katolickou církev a její spiritualitu. Mottem rodící se církve se tak stalo „pojďte, a podívejte se“. Za 23 let bylo pokřtěno kolem 1100 Mongolů, ale bohužel jen 20% z nich v současnosti

pravidelně žije s církví. Církev je zde velmi křehká a kočovná mentalita velké části obyvatel komplikuje pastorační péči. Kromě toho zde působí řada protestantských sborů, které se zde množí jako houby po dešti.

Důležitou otázkou od samého počátku bylo, co dělat na sociálním poli, abychom byli prospěšní pro nejchudší místní obyvatele? Jak se zde angažovat a od čeho začít? V té době byl velkým problémem fenomén „děti ulice“. Několik tisíc jich bylo v různých částech města, v zimě zalezlí v kanálech a teplovodních šachtách. „Začali jsme je vyhledávat a přinášet jim každý večer něco k jídlu a pití,“ pokračuje pan biskup. Pro ně se zrodilo první charitativní dílo „Centrum pro děti ulice“, které funguje dodnes.

V současnosti má mongolská církev 70 misio-nářů z 21 zemí, z nichž je 20 kněží, několik řeholníků laiků a asi 40 řeholnic. Působí zde 11 kongregací, mezi nimiž jsou i Sestry Matky Terezy, Salesiáni Dona Boska i sestry Salesiánky. Církev kromě 6 farností, 4 misijních stanic a 2 center pro děti ulice provozuje dětskou školku, 3 základní školy, zařízení pro handicapované, kliniku a řadu dalších děl.

Bohoslužba v kostele Panny Marie Pomocnice v Darhanu.

Salesiáni působí v Mongolsku od roku 2001. Začali v hlavním městě Ulánbátaru se střední odbornou školou technickou Don Bosco, která má dnes 250 žáků v 6 oborech (automechanici, svářeči, obráběči, stavaři, švadleny a sekretářky). K ní přibyl dům pro děti ulice (Care Centrum), ve kterém se starají momentálně o 20 chlapců. V roce 2005 se činnost rozšířila i do 2. největšího města Mongolska Darhanu, kousek od ruských hranic. Zde je vzdělávací centrum s knihovnou, farmou a oratoří a živá farnost Panny Marie Pomocnice křesťanů se 150 věřícími. To je úctyhodný počet, protože na začátku před 10 lety zde nebyl ani jediný.

Mezinárodní salesiánskou komunitu tvoří 7 salesiánů (5 kněží a 2 laici): 2 Vietnamci, Korejec, Ind, Polák, salesián z Hongkongu a novokněz z Východního Timoru.

Žáci střední technické školy Don Bosco v Ulánbátaru.

Podivuhodné vedení

Co mě vlastně cesta přinesla? Kromě doteku mongolské přírody, kultury a drsného klimatu jsem si mohl vyzkoušet život v mezinárodní komunitě, kde je komunikačním jazykem angličtina, zkusit vyslovit prvních pár mongolských slovíček, komunikovat s mladými i starými, v angličtině sloužit mši sv. i kázat, mít krátké duchovní cvičení pro spolubratry, sestříhat krátký film o salesiánech v Mongolsku a mnoho dalšího. A hlavně poznávat tajemné Boží vedení, které mě přivedlo do této vzdálené země.

Dá-li Pán, tak mě čeká před nástupem do Mongolska ve 2. polovině května 2016 na delší dobu ještě balení, loučení a kurz angličtiny v Irsku od 6. ledna do 4. května 2016. Díky všem za modlitby a podporu.

P. Jára Vracovský SDB

Kontakt: P. Jára Vracovský SDB, vracov@gmail.com, +420 732951497, skype: vracovsky

Více informací můžete nalézt na:

- facebook: dbmongolia.org
- emailový newsletter na <https://groups.google.com/forum/#!forum/dbmongoliaorg>

Možnost podpory mise v Mongolsku je přes dárcovský účet Salesiánské provincie Praha:

- číslo účtu: 16844021/0100
- variabilní symbol: 15101 (Mongolsko – podpora vyslání)
- www.sdb.cz